

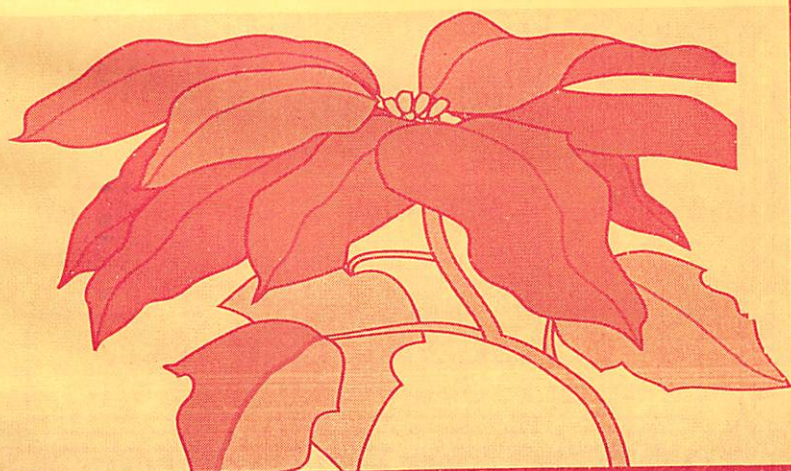
ସଂସାରୀ

(THE VOICE OF TRUTH)

SEPTEMBER - OCTOBER

2004

AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST

THE VOICE OF TRUTH

Edited & Published By
Joshua & Kabita Gootam

CHURCH OF CHRIST

P.O. BOX.NO.80, KAKINADA,

A.P. - 533 001.

PH: 0884 - 2363722

Vol. 9. SEPTEMBER & OCTOBER 2004 (No. 5)

**Published every two months
in Oriya Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity**

Watch *SATYA VANI* on TEJA Channel Every
Saturday and every Tuesday on MAA TV at 6:30
a.m. in Telugu Language.

Speaker : JOSHUA GOOTAM

**Write for free Bible Correspondence Course in
Telugu & Oriya to :**

THE DIRECTOR

BIBLE CORRESPONDENCE COURSE

P.O. BOX.NO.80, KAKINADA - 533 001.

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - IX

KAKINADA

SEP.-OCT.

କେଉଁମାନେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ

(Who should be Baptized ?)

ନୂତନ ନିୟମର, “ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ପୁସ୍ତକ”ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଏକାଦଶ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏବଂ ବହୁଜନ ସମୂହ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବାର କାହାଣୀ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ପଢ଼ିଥାଉଁ । ୧୬ମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲୁଦିଆ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର ଏବଂ କାର ରକ୍ଷକ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ କିପରି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲେ ଲେଖାଯାଇଅଛି । ପ୍ରେରିତ ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟରେ କର୍ଣ୍ଣଲୀୟ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର କିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ପଢ଼ିପାରୁ ।

ଆଜିର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଜଗତରେ ଅନେକ ଶିଶୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ, ଛିଅି ବାପ୍ତିସ୍ମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ଲୁଦିଆ ଓ କର୍ଣ୍ଣଲୀୟ ସପରିବାରରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରରେ ଶିଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିବେ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ମତ । ତେଣୁକରି ସେମାନେ ଶିଶୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ପ୍ରଥାକୁ ବିନା ଦ୍ୱିଧାରେ ଆପଣାଇଛନ୍ତି ।

ପବିତ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଧ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ କେଉଁମାନେ ପାପୀ ଓ କେଉଁମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ, କେଉଁମାନେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, କେଉଁମାନେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଜାଣିପାରିବା । ଯୀଶୁ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, “ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ଏହିପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କର ।” (ମାଥୁ ୧୮:୩) ଅତଏବ ଲୋକେ ସପରିବାରରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ସମୟରେ, ଯେଉଁମାନେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କେବଳ ସେହିମାନେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଏହି ବାକ୍ୟରୁ ଜାଣିପାରୁ । କାରଣ ପରିବାରର ଶିଶୁମାନେ ନିଷ୍ପାପୀ, ସେମାନେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଶିଶୁମାନେ ବଢ଼ି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୟସ୍କ ହୋଇ, ଭଲମନ୍ଦର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣିବା ପରେ, ମନ୍ଦରୁ ମନ

ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଥ ।

ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି ବୁଝିପାରନ୍ତି କେବଳ ସେମାନେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ ଦ୍ବାରା ବିଶ୍ବାସ ଜାତ ହୁଏ । (ରୋମୀୟ ୧୦:୧୭) ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର ହେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଥିଲେ । ସୁସମାଚାର ଶ୍ରବଣ କରି ବିଶ୍ବାସ କରିବା ଲୋକଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । (ମାର୍କ ୧୬:୧୫, ୧୬) ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମାଥିଉ ୨୮:୧୯, ୨୦ ପଦରେ ପଢ଼ିଥାଉଁ । କେଉଁମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିବା ? ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଶ୍ରବଣ କରି ବିଶ୍ବାସ କରି, ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ର ରୂପେ ସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ସମର୍ଥ ସେମାନେ ହିଁ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପରୁ ଯୌତ କରେ । ଶିଶୁମାନେ ନିଷ୍ପାପ ।

ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି ବୁଝିପାରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରିତ ହେଉଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ସୁସମାଚାର ପଢ଼ି ବୁଝିପାରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁସମାଚାର ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ଯେଉଁ ଶିଶୁମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି, ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ଏଥିର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହନ୍ତି । ଯଦି ପରମେଶ୍ବର ଶିଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ ସୁସମାଚାର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଲୋଡ଼ନ୍ତି, ତେବେ ବୟସପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ବିନଷ୍ଟିତ । କାରଣ ଶିଶୁମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି ତାହାର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହନ୍ତି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟତାର ବାହାରେ, କୌଣସି ବିଷୟ ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଲୋଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ । ଶିଶୁମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ସ୍ବରକ୍ଷିତ ଅଟନ୍ତି ।

- J.C. Choate

“...ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି, ଶୁଚି ହୁଅ”

(I will be thou clean)

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପର୍ବତ ଉପରେ ଉପଦେଶ ଦେଇ, ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତେ, ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗମନ କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କୁଷୀ, ଆପଣା କୁଷ ରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଭୟଙ୍କର ବ୍ୟାଧିରେ ଆଘାତ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅପଣା ପରିବାର ଓ ସମାଜ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହୁଥିଲା । କେବଳ ଇଶ୍ବର ତାହାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିପାରିବେ, ଏହା ତାହାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ବାସ ଥିଲା । ସେ ଦୂରରୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପର୍ବତ ଉପଦେଶ ଶୁଣି, ତାହାଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମରେ ବିଶ୍ବାସ କରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା ।

ଶ୍ରବଣରୁ ବିଶ୍ବାସ ଜାତ ହୁଏ । (ରୋମୀୟ ୧୦:୧୭) ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ତଥା ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ସେ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ଅଦ୍ବିତୀୟ ପୁତ୍ର । ଏହା ସେ ବିଶ୍ବାସ କରିଥିଲେ । ସେ “.....ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ପ୍ରଣାମ କରି କହିଲା ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ମୋତେ ଶୁଚି କରିପାରନ୍ତି ।” (ମାଥୁର୍ ୮:୨) । ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ସେ ଆପଣା ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ବାସ ଦ୍ବାରା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆପଣା ସୁସ୍ଥତାର ଈଶ୍ବରା କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଘଟଣା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । ଆପଣା ଅସୁସ୍ଥତାରୁ ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବା କୁଷ ରୋଗୀ ପକ୍ଷରେ ସ୍ବାଭାବିକ । ଅରାମୀୟ ରାଜାର ସେନାପତି ନାମନ, ଜଣେ ସମ୍ରାଟ ଓ ମହା ବିକ୍ରମଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ହେଁ ସେ ଜଣେ କୁଷୀ । ସେ ଆପଣା ବାଳିକା ଦାସୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଶମରିୟାକୁ ଯାତ୍ରା କରି । ଇଲିଶାୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । (୨ୟ ରାଜାବଳୀ ୫ମ ପର୍ବ, ବେଥସଦା ତଟରେ, ସୁସ୍ଥତାର ଆଶାରେ ଅଠିରିଶି ବର୍ଷରୁ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଏକ ରୋଗୀକୁ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “.....ତୁମେ କଅଣ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ?” (ଯୋହନ ୫:୬) ତତ୍ପରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ । ବାରବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦରଗ୍ରସ୍ତା ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଆପଣା ମନରେ କହୁଥିଲା, “.....କେବଳ ତାହାଙ୍କ ଲୁଗା ଛୁଇଁଲେ ସୁସ୍ଥ ହେବି” । (ମାର୍କ ୫:୨୮) ବହୁ ଜନସମୂହ ତାହାଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଥିବା ସମୟରେ ସେ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁଙ୍କ ଲୁଗା ଛୁଇଁ ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇ ସେହି କୁଷୀକୁ ସ୍ବର୍ଗ କରି କହିଲେ, “.....ମୁଁ ଇଚ୍ଛା

କରୁଛି ଶୁଚି ହୁଅ ।” (ମାଥୁରା ୮:୩) ସମସ୍ତ ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କର ସେହି ସୁସ୍ଥତାର ସ୍ବର୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ବୋଲି ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । କୁଷ ରୋଗ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟର ଦେହକୁ ବିନାଶ କରେ । ପାପ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାକୁ ବିନାଶ କରେ । ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାର ସୁସ୍ଥତା, କେବଳ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ବାରା ସାଧିତ ହୋଇପାରେ । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେହି କୁଷୀ ଯେପରି ଶାରୀରିକ ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରୁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ସେ କହିବେ । “.....ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି ଶୁଚି ହୁଅ ।” (ମାଥୁରା ୮:୩) । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ, ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ସେହି ସୁସ୍ଥତାର ସ୍ବର୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । କୁଷ ରୋଗ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀରକୁ ବିନଷ୍ଟ କରେ ପାପ ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାକୁ ବିନଷ୍ଟ କରେ । କେବଳ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ବିମୁକ୍ତ କରିପାରେ । କୁଷ ରୋଗ ଯେପରି ଆପଣା ସୁସ୍ଥତା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲା । ସେହିପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସୁସ୍ଥତା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସୁସ୍ଥତା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ସେ କହିବେ, “.....ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଶୁଚି ହୁଅ ।” ଯାକୁବ କହନ୍ତି, “ଇଶ୍ବରଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ । ସେଥିରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ।” (ଯାକୁବ ୪:୮)

ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବର କହନ୍ତି, “.....ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି “ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଦୁଷ୍ଟର ମରଣରେ ଆମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ଯେମନ୍ତ ଫେରି ବଞ୍ଚିବ, ଏଥିରେ ହିଁ ଆମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ଅଛି । ତୁମ୍ଭମାନେ ଫେର, ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେର । ହେ ଇଶ୍ରାଏଲ ବଂଶ ତୁମ୍ଭମାନେ କିହେତୁ ମରିବ ?” (ଯିହଜକଲ ୩୩:୧୧) କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିନଷ୍ଟ ହେବା ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବରଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ପାଉଲ ତାମଥିଙ୍କୁ ଲେଖନ୍ତି, “ସମସ୍ତେ ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ଓ ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଏହା ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ଦୁଷ୍ଟର ମରଣ ସୁକୃତ । ଯେଉଁମାନେ ଓସାର ଓ ପ୍ରଶସ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଆପଣା ମରଣ ଆପେ ଲୋଡ଼ନ୍ତି । ପାପୀର ଅନିଚ୍ଛାବଦ୍ଧତା ତାହାଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ମରଣର ସମ୍ମୁଖୀନ କରେ । ପାପୀର ମରଣରେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ନଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା, ପାପୀ ଆପଣା କୃତକର୍ମ ଦ୍ବାରା ମରଣ ଭୋଗିବ ।

କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ପାପୀର ମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପରିତ୍ରାଣର ଯୋଜନା କରିଅଛନ୍ତି । ଈଶ୍ବର ଶାଉଲଙ୍କୁ ପାଉଲ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆସକ୍ତ ଥିଲେ । ସତ୍ୟ ଅନ୍ବେଷଣକାରୀ କ୍ରୀଷ୍ଟଦେଶୀୟ ନପୁଂସକଙ୍କ ତୃଷ୍ଣା ମେଣ୍ଟାଇବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ବର ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ଫିଲିପ୍ସ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ । ଧାର୍ମିକତା ନିମନ୍ତେ ତୃଷ୍ଣିତ ଭତାଲାୟ ଶତ ସେନାପତି କର୍ଣ୍ଣଲାୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ । ପ୍ରେରିତ ପିତର ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲେ । ପରମେଶ୍ବର ଆପଣା ଅଦ୍ବିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏହି ଜଗତରେ ପ୍ରେରଣ କରି ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସପ୍ରମାଣ କରିଅଛନ୍ତି । “ଆତ୍ମମାନେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ସୁଦ୍ଧା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ ସେଥିରେ ଈଶ୍ବର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ପ୍ରେମ ସପ୍ରମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ।” (ରୋମୀୟ ୫:୮) । ଏହି ପାପୀୟ ଜଗତକୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ବାଇବଲ ଲିଖିତ କରି ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । “ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଈଶ୍ବର ନିଃଶ୍ୱସିତ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଅନୁଯୋଗ, ସଂଶୋଧନ ଓ ଧାର୍ମିକତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶାସନ ନିମନ୍ତେ ଉପକାରୀ, ଯେପରି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଲୋକ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୁଏ” (୨ୟ ଡିମଥ ୩:୧୬-୧୭) । ଏହି ଜଗତରେ ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପିତ କରି ସେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକଙ୍କ ପ୍ରଚାରିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦ୍ବାରା ଲିଖିତ ଅନେକ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ଦ୍ବାରା, ରେଡ଼ିଓ ଦ୍ବାରା, ଟି.ଭି. ଦ୍ବାରା ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଆହ୍ବାନ କରନ୍ତି ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ଆପଣ କି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି ? “ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମିଳୁଅଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ବେଷଣ କର । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।” (ଯିଶାଇୟ ୫୫:୬)

- Kabita Gootam

ସ୍ତ୍ରୀମାନେ କି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରନ୍ତି ?

(Can Women Pray ?)

ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଷୟରେ ଅନେକଙ୍କର ଅନେକ ଧାରଣା ରହିଅଛି । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଛାମୁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରନ୍ତି ବୋଲି ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି । ଆଉ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ହିଁ ଆରାଧନାରେ ନେତୃତ୍ବ ବହନ କରିଥାନ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, “ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ସେମାନଙ୍କ ଆରାଧନାରେ ଅଂଶ ବିଷୟରେ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷୟରେ ବାଇବଲ କ’ଣ କହେ ?”

ସର୍ବପ୍ରଥମେ, ଆୟମାନଙ୍କୁ ପୁରାତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରଭେଦ ବୁଝିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ । ମାନବ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ ବେଳାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବର ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ । ମହାବନ୍ୟାୟ ନୋହଙ୍କ ପରିବାର ରକ୍ଷା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ, ନୋହଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । (ଆଦି ୬-୯) । କିଛି ସମୟ ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଅବ୍ରାହମଙ୍କୁ ଆପଣା ପରିବାର ସହ ଆପଣା ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ଆଦି ୧୧-୨୫ ପର୍ବ ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ବଂଶଜ ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ରହିବା ଦେଖି, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ, ପ୍ରଜାମାନେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆପଣା ଦାନ ଓ ବଳି ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯାଜକତ୍ବ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ଲେବୀ ପୁତ୍ରକର ୮ ଓ ୯ମ ପର୍ବରେ ଲେବୀ ଯାଜକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି ।

ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କିଅବା ପୁରାତନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକତା କ’ଣ ? ପାଉଲ ଗାଲାତୀ ୩:୧୯ରେ କହନ୍ତି, “.....ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଯାଇଥିଲା, ତାହାଙ୍କ ନିଆଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ ହେତୁ ଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା, ପୁଣି ତାହା ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହସ୍ତରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ।” ୧୬ମ ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ସନ୍ତାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । “ଏହି ପ୍ରକାରେ ବିଶ୍ବାସ ହେତୁ ଆୟମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷକ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଥିଲା ।କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଅଛ ।” (ଗାଲାତୀ ୩: ୨୪, ୨୬)

ଅତଏବ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆବଦ୍ଧ । ଏହି ଯୁଗରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଅଂଶ କଅଣ ? ସ୍ତ୍ରୀ କି ପରିତ୍ରାଣପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ? ସେ କି ଆରାଧନା କରିପାରେ ? ସେ କି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରେ ? ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟରେ କି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁଷ୍ଟ ?

ଗାଲାତୀ ୩: ୨୬-୨୮ ପଦରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇପାରିଥାଉଁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ମୁଖାପେକ୍ଷା ନାହିଁ ବୋଲି ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଏ । “କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇଅଛ..... ଯିହୁଦୀ କି ଗ୍ରୀକ, ଦାସ କି ସ୍ୱାଧୀନ, ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛିର ହିଁ ପ୍ରଭେଦ ନାହିଁ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ।” (ଗାଲାତୀ ୩: ୨୬-୨୮)

ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ପ୍ରଭେଦ ନାହିଁ ବୋଲି ବୁଝିପାରୁ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କେବଳ ଦୁଇବର୍ଗର ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି - ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ଏହି ଜାଗତିକ ସନ୍ତାନ । ଜାତି, ଦେଶ, ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁରୁଷ କିଅବା ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ଆୟମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରଭେଦ ଆଣିପାରେ ନାହିଁ ।

ଅତଏବ, ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ସଦୃଶ୍ୟ, ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ପାପକ୍ଷମା କରନ୍ତି ଓ ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି । ୧ମ ପିତର ୩: ୬, ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଜୀବନରୂପ ଅନୁଗ୍ରହଦାନର ସହାଧିକାରୀ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଯେପରି ବାଧା ନ ଜନ୍ମେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନରେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପିତର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଏହି ପଦରେ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି ।

କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ବିଷୟରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । “କେନ୍ଦ୍ରିୟାକ୍ଷ ମଣ୍ଡଳୀର ସେବିକା ଆୟମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନୀ ଫୌବୀ ସପକ୍ଷରେ.....” (ରୋମୀୟ ୧୬: ୧), ଏବଂ ୩ୟ ପଦ କହେ, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୋହର ସହକର୍ମୀ ପ୍ରୀୟା ଓ ଆକ୍ୱିଲାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ ।” ୬ମ ପଦ କହେ, “ମରିୟଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲେ ।” ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ପୃଷ୍ଠକର ୧୬ମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଲୁଦିଆ ନାମ୍ନୀ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନର

ଘଟଣା ପଡ଼ିପାରୁ । ନୂତନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଏକ ବିଶ୍ୱାସିନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଉଲ ଓ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏହି ଜଗତରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରୁଥିଲେ । ମାଥୁ ୨୭:୫୫ରେ ଲେଖାଯାଏ, “ଆଉ ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଥାଇ ଦୂରରୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସେବା କରୁ କରୁ ଗାଲିଲୀରୁ ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଆସିଥିଲେ, “.....ଆହୁରି ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥାଇ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ସେବା କରୁଥିଲେ ।” (ଲୁକ ୮:୩) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନ ପରେ, ସେ ପ୍ରଥମେ ମଗଦଲିନୀ ମରିୟମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ । “ମଗଦଲୀନୀ ମରିୟମ ଯାଇ, ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛି, ଆଉ ସେ ମୋତେ ଏହିସବୁ କହିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ ।” (ଯୋହନ ୨୦:୧୮)

ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ ବୋଲି ବୁଝି ପାରିଲୁ । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରନ୍ତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାରେ ସଦ୍‌ଭାଗୀ ହୋଇପାରନ୍ତି । ନୂତନ ନିୟମରେ ଆରାଧନା ପଦ୍ଧତିରେ ଶୃଙ୍ଖଳିତାରେ ନିର୍ବାହ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ କେତେକ ନିୟମ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଚାଳନାରେ ପାଉଲ ତାମଥିଙ୍କୁ ଲେଖନ୍ତି, “ସ୍ତ୍ରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଶତା ସ୍ୱୀକାର କରି ମୌନ ଭାବରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁ । ମୁଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଅବା ପୁରୁଷ ଉପରେ କର୍ତ୍ତାପଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଉ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ମୌନ ରହୁ, କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଆଦମ ସୃଷ୍ଟି ହେଲେ, ତାହା ପରେ ହବା, ଆଉ ଆଦମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇନଥିଲେ, ମାତ୍ର ନାରୀ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତା ହୋଇ ଆଜ୍ଞାଲଙ୍ଘନ ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ହେଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସୁରୁଦ୍ଧି ସହ ବିଶ୍ୱାସ, ପ୍ରେମ ଓ ପବିତ୍ରତାରେ ସ୍ଥିର ରହିଲେ, ସେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରିବେ ।” (୧ମ ତୀମଥ ୨:୧୧-୧୫) ଏହି ବିଷୟରେ ପାଉଲ ପୁନର୍ବାର କରିଛନ୍ତି ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହିଛି, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷର ମସ୍ତକ ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ପୁରୁଷ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀର ମସ୍ତକ ସ୍ୱରୂପ ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ବୋଲି ମୋର ଇଚ୍ଛା ।” (୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୨:୧୧-୧୫)

ଅତଏବ, ପୁରୁଷ ଠାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଜାତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କରିବାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ଥିବାରୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ

ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭରଣପୋଷଣର ଭାର ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁରୁଷ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ଆରାଧନାରେ, କିଅବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଭାମାନଙ୍କରେ ନେତୃତ୍ୱ ନେବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁରୁଷକୁ ମନୋନୀତ କରି ଅଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ନିୟମକୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପାଳନ କରିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ।

ସାମୁହିକ ଉପାସନା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ, “.....ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ପରନିନ୍ଦୁକା ଓ ମଦ୍ୟପାନରେ ଆସକ୍ତ ନହୋଇ ଶୁଦ୍ଧାଚାରିଣୀ ହେବାକୁ ଓ ସୁଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କର । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଯେପରି ନିହିତ ନହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଯୁବତୀମାନଙ୍କୁ ପତିବ୍ରତା, ସନ୍ତାନବତ୍ସଳା, ସୁରୁଦ୍ଧି, ସତୀ, ସୁରୁଦ୍ଧିଶୀ, ସୁଶୀଳା ଓ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ୱାମୀର ବଶୀଭୂତା ହେବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁଯେପରି ବିପକ୍ଷ ଲୋକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ମନ୍ଦ କଥା କହିନପାରି ଲଜିତ ହେବ ।” (ତାତପ ୨:୩-୮)

ପରିବାରରେ ଓ ସମାଜରେ ପୁରୁଷକୁ ନେତୃତ୍ୱର ଭାର ଓ ପରିବାରର ଯତ୍ନ ନେବା କାର୍ଯ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଂକଳ୍ପରେ ସ୍ତ୍ରୀ କୌଣସିଭାବେ ଅବହେଳିତ ନୁହେଁ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀର ଆତ୍ମାରେ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ନାହିଁ । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଜ୍ଞା ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତାଏ ।

ସ୍ତ୍ରୀମାନେ କି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରନ୍ତି ? ପାଇଲ ଥେସଲନୀକୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, “ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।” (୧ମ ଥେସଲନୀକୀ ୫:୧୭) । ଏବ୍ରୀ ୪:୧୬ରେ ଲେଖାଯାଏ, “ଅତଏବ ଆସ, କୃପା ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପୁଣି ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଉପକାରକ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମେମାନେ ସାହସରେ ଅନୁଗ୍ରହ ସିଂହାସନ ନିକଟକୁ ଯାଉ । “ଆସ ଆତ୍ମେମାନେ ସର୍ବପ୍ରକାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ନିବେଦନରେ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ପୁଣି ସମସ୍ତ ସାଧୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକାନ୍ତ ଉଦ୍ୟମ ଓ ନିବେଦନ କରିବାରେ ଜାଗି ରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କର । (ଏଫିସୀ ୬:୧୮) । “.....ସୁରୁଦ୍ଧି ହୁଅ, ପୁଣି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ସଚେତନ ଥାଅ ।” (୧ମ ପିତର ୪:୭) ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବାଇବଲ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା, ବିଜ୍ଞାପନା ଜଣାଇବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଥାଉ । ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଯୋଗାଯୋଗ ଥାଏ, ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସ୍ତ୍ରୀ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ସଂପର୍କ ରଖିପାରେ ।

- Bely Choate

ବିଶ୍ୱାସ କେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରେ ?

(When does faith save ?)

ବାଇବଲର କୌଣସି ପାଠକ, ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ବିଷୟ ନାସ୍ତି କରି ନପାରେ । (ଏଫିସୀ ୨:୮-୧୦, ରୋମୀୟ ୫:୧) । ତେବେ ବିଶ୍ୱାସ କେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିପାରେ ? ବିଶ୍ୱାସରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରୁ ।

ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଏ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ପାଇବ ।” (ମାର୍କ ୧୬:୧୬) ପିତର କହିଲେ, “.....ଆପଣମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ନିଜ ନିଜ ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଅନ୍ତୁ, ତାହାହେଲେ ଆପଣମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮) ଲୁକ ୧୩:୩ ଓ ୨୪:୪୭ ଦ୍ୱାରା, ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅଟେ । ତାହାଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ବୋଲି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ବୋଲି ମାଥୁର ୧୦:୩୨-୩୩ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ କହିଅଛନ୍ତି ।

ଅତଏବ, ମନୁଷ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି, ବିଶ୍ୱାସ କରି, ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ତାହାଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି, ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏତଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରିବ ।

“ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ, ଯେଉଁମାନେ କି ପୂର୍ବରେ ପାପର ଦାସ ଥିଲ, ଏବେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାର ଆଦର୍ଶ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛ, ହୃଦୟ ସହ ସେଥିର ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇଅଛ ।” (ରୋମୀୟ ୬:୧୭-୧୮) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଓ ଉଦ୍ଧାନ ସେହି ‘ଶିକ୍ଷାର ଆଦର୍ଶ’ ଅଟେ । ବିଶ୍ୱାସ ଓ ହୃଦୟ ସହ ଏହି ଶିକ୍ଷାର ଆଦର୍ଶକୁ ପାଳନ କଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରୁ । (ରୋମୀୟ ୬:୩-୫ ପଦଗୁଡ଼ିକରୁ ଆତ୍ମେମାନେ ସେହି ‘ଶିକ୍ଷାର ଆଦର୍ଶ’ କିପରି ପାଳନ କରିପାରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଏହି ବିଷୟର ପ୍ରମାଣ, ଶାଉଲ ଜୀବନୀରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତିତ ହୁଏ । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କୁ ବଡ଼ ମସ୍ତକ ମାର୍ଗରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୯ମ ପର୍ବ) । ଶାଉଲ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ, “.....ପ୍ରଭୋ,

ମୁଁ କଅଣ କରିବି ?” (୨୨:୧୦) । ସେ ଦିନଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ହୋଇ କିଛି ଖାଇଲେ, ନାହିଁକି ପିଇଲେ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରେ ଦମେସ୍କର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ହନନୀୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇ ଶାଉଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ଆଉ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ବିଳମ୍ବ କରୁଅଛ ? ଉଠ, ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଅ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆପଣା ପାପସବୁ ଧୋଇ ପକାଅ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨୨:୧୬)

ଆପଣ ଯଦି ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଶିକ୍ଷାର ଆଦର୍ଶକୁ ଆପଣାକୁ ସମର୍ପଣ କରିନାହାନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁ । ଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ରହି, ଜୀବନର ମୁକୁଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

- Charles Box

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ

ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆସନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ତତ୍ତ୍ଵଶାଢ଼ ବଦଳିଯାଏ । ଅଯୋଗ୍ୟ ଓ ଅବୋଧ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଜୀବନ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ବିତ କରେ । “ଜଖିୟ, ନାମରେ ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲେ, ସେ ଜଣେ ପ୍ରଧାନ କରଗ୍ରାହୀ ଓ ଧନୀ ଲୋକ । ଯୀଶୁ କିଏ, ତାହା ଦେଖିବାକୁ ସେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତ ସକାଶୁ ଦେଖିପାରୁନଥିଲେ କାରଣ ସେ ବାଙ୍ଗର ଥିଲେ । ଏଣୁ ସେ ଆଗକୁ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଡିମ୍ବିରି ଗଛରେ ଚଢ଼ିଲେ, କାରଣ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ତାହାଙ୍କ ଯିବାର ଥିଲା । ଯୀଶୁ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ଉପରକୁ ଚାହିଁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଜଖିୟ, ଶୀଘ୍ର ଓହ୍ଲାଇ ଆସ, କାରଣ ଆଜି ମୋତେ ଅବଶ୍ୟ ଦୁମ୍ଭ ଠାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ସେଥିରେ ସେ ଶୀଘ୍ର ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ଆନନ୍ଦରେ ତାହାଙ୍କର ଆତିଥ୍ୟ କଲେ ।” (ଲୁକ ୧୯:୨-୬) । କରଗ୍ରାହୀମାନଙ୍କୁ ଜିହ୍ଵାଦୀମାନେ ପାପୀ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ମଣୁଥିବାରୁ, ତାହାଙ୍କୁ ଗୃହରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତିଥ୍ୟ ପାଇବା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବଡ଼ସାର କାରଣ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଜଖିୟ ଛିଡ଼ା ହୋଇ କହିଲେ, “.....ମୋର ସମ୍ପର୍କର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ମୁଁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରୁଅଛି, ଆଉ ଯଦି ଅନ୍ୟାୟରେ କାହାରିଠାରୁ କିଛି ନେଇଥାଏ, ତେବେ ଚାରିଗୁଣରେ ତାହା ଫେରାଇଦେଉଅଛି ।” (ଲୁକ ୧୯:୮)

ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆସି ଜଣିଯିବା ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ସ୍ପର୍ଶରେ କେତେ ଶକ୍ତି ଅଛି ।

ମସ୍ୟଜୀବୀମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲେ । ସଦା
ତପୁର ପିତର ଆପଣା ବାକ୍ତାତୁରୀ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ
କରିଥିବା ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନେ, ପିତର ଆପଣା ସପକ୍ଷରେ କହିଥିବା ବାଦାନ୍ତବାଦ
ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ବିତ ହୋଇଥିଲେ । ବାକ୍ୟ କହେ, “ସେମାନେ ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କ
ସାହସ ଦେଖି ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ଅଶିଷ୍ଟ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ଲୋକ, ଏହା ବୁଝି ତମକୁତ
ହେଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ.....”
(ପ୍ରେରିତ ୪:୧୩) । ଅଶିଷ୍ଟ ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତନର
କାରଣ କ'ଣ ? ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ନେତାମାନଙ୍କୁ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ବିତ କରିଥିଲା । ଯୀଶୁଙ୍କ ସଂପର୍କରେ କେତେ ଶକ୍ତି !

ଯୀଶୁ, ଏକ ହତ୍ୟାକାରୀ ଓ ତାଡ଼ନାକାରୀ ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲେ ।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦାମ୍ବକର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ
କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶାଉଳ ଅଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି
ହତ୍ୟା କରିବା ତାହାଙ୍କ ଯୋଜନା ଥିଲା । ଦମ୍ବକର ଯିବା ରାସ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ପାଉଲଙ୍କୁ
ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, “ହେ ଶାଉଳ, ହେ ଶାଉଳ, କାହିଁକି ଆମକୁ ତାଡ଼ନା କରୁଅଛ ?
ସେ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣ କିଏ ? ଆଉ ସେ କହିଲେ, ଯାହାକୁ ତୁମେ ତାଡ଼ନା
କରୁଅଛ, ଆମେ ସେହି ଯୀଶୁ ।” (ପ୍ରେରିତ ୯:୩-୬) ତତ୍ପରେ ଶାଉଳଙ୍କ ଜୀବନ
ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା । ତତ୍ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶିଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଶାଉଳ ପରିତ୍ରାଣର
ମାର୍ଗ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ସ୍ଵରରେ କେତେ ଶକ୍ତି !

ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆସିଲେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ ।
ଅନ୍ୟମାନେ ଯଦିଓ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ମଣନ୍ତି, ଯୀଶୁଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆସନ୍ତୁ, ସେ
ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ । ଆପଣ ଅଶିଷ୍ଟ ଓ ଅଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯୀଶୁ
ଆପଣଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ହାନୀକାରକ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା,
ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହିତଜନକ ଜୀବନ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବେ । ଯୀଶୁଙ୍କ
ସଂପର୍କରେ ଆସନ୍ତୁ, ସେ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ।

- K.S. Swamidas

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୟତାନର ନୂତନ କୌଶଳ

(Saitan makes New offers to us)

ମୋଶା ହାରେବ୍ ପର୍ବତ ଉପରେ ଅଗ୍ନିଶିଖାରେ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ବୁଦା ଦେଖିବା ସମୟରେ, ତାହାଙ୍କ ଜୀବନରେ କଅଣ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା, ସେ ଜାଣିନଥିଲେ । ମିସର ଦେଶର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସ୍ୱାଧୀନ ସଂଗ୍ରାମର ନେତା ରୂପେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ମିସର ରାଜା ପ୍ରଥମେ କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ରାଏଲମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ । ତଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁ ମିସର ଦେଶରେ ଅନେକ ଚିହ୍ନ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତି ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଫାରୋଙ୍କ ମନ ବଦଳିଲା, କିନ୍ତୁ ମହାମାରୀ ନିବୃତ୍ତ ହେବା ପରେ ପୁନଃବାର ଫାରୋ ଆପଣା ହୃଦୟ କଠିନ କରିଥିଲେ ।

ଇଶ୍ରାଏଲମାନେ ଯେପରି ମିସରର ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆତ୍ମମାନେ ଏହି ଜଗତର ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି । (ଯୋହନ ୧୫:୧୮-୧୯, ୧ମ ପିତର ୨:୯-୧୦) । କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ପଥରେ ବିମୁଖ ହେଲେ, ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳକୁ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ । “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମରେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ଅନ୍ୱେଷଣ କର.....ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ସଜୀବ, ପବିତ୍ର ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର..... ସେହି ପ୍ରକାରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକେହି ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ୱ ତ୍ୟାଗ ନକରେ, ସେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । (ମାଥୁର ୬:୩୩, ରୋମୀୟ ୧୨:୧, ଲୁକ ୧୪:୩୩) ଫାରୋ ଯେପରି ଇଶ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଦାସତ୍ୱର ବନ୍ଦନରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନାସ୍ତି କରିଥିଲେ, ପାପର ଦାସତ୍ୱରେ ବନ୍ଦୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୟତାନ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେନାହିଁ । (ଯୋହନ ୮:୩୪, ରୋମୀୟ ୬:୧୬-୧୭, ଏବ୍ରୀ ୨:୧୪-୧୫) “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ, ଶୟତାନକୁ ପ୍ରତି ବାଧା କର, ତାହାହେଲେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାଇଯିବ ।” (ଯାକୁବ ୪:୭) “ଯେପରି ଶୟତାନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପକାର କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୁଏ । କାରଣ ଆତ୍ମମାନେ ତା’ର ସମସ୍ତ କଳ୍ପନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞ ନୋହୁଁ ।” (୨ୟ କରିକ୍ତ ୨:୧୧) ଜଗତରୁ ବାହାରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଯୋଗରେ ଶୟତାନ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଇଶ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ଶୟତାନ ଦ୍ୱାରା ପାଇଥିବା

ପ୍ରତିରୋଧକୁ ଆଜିର ସମାଜ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଅଛି ।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କର ।” ମୋଶାଙ୍କ କଥାନ୍ତୁଯାୟୀ ମିସର ଦେଶର ଜଳ ରକ୍ତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା, ଦେଶରେ ବେଙ୍ଗ ବ୍ୟାପି ଗଲେ, ପରେ ଉକୁଶୀ ବ୍ୟାପିଲେ । କିନ୍ତୁ ଫାରେ। ଇଶ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ । ଶେଷରେ ଫାରେ। ଇଶ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “.....ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କର ।” (ଯାତ୍ରା ୮:୨୫) କିନ୍ତୁ ମୋଶା ଫାରେ।ଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ । “.....ତାହା କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, କାରଣ ତାହା କଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କ ଘୃଣାଜନକ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ହେବ.....” (୨୬ମ ପଦ) ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଜାତୀୟ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପୃଥକ୍ ହେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆସ, ଆଉ ପୃଥକ୍ ହୁଅ ।” (୨ୟ କରିକ୍ତ ୬:୧୭) ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତଥା ପାପଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ ରଖୁ । ପାପ ବିଷୟରେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗୀ, ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସମାଧିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ, ନୂତନ ଜୀବନରେ ଆଚରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତାପିତ ହୋଇ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇଥାଉ । (ରୋମୀୟ ୬:୩-୪) ଏତଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ପାପର ଦାସତ୍ୱରେ ନରହୁ, ଏଥିପାଇଁ ପାପର ଶରୀର ବିନଷ୍ଟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରାତନ ସ୍ୱଭାବ ଯେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କୃଷ୍ଣରେ ହତ ହୋଇଅଛି.....” (୬ମ ପଦ) । ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନଯାପନ ନକରି, ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ ଓ ଉଦ୍ଧୃତ ହେଲେ, ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନଯାପନ କରୁ । (୨ କରିକ୍ତ ୫:୧୫) । ପାଉଲଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ “ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ କୃଷ୍ଣରେ ହତ ହୋଇଅଛି, ମୁଁ ଆଉ ଜୀବିତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋ’ ଠାରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ମୁଁ ଶରୀରରେ ଥାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଜୀବନଯାପନ କରୁଅଛି, ତାହା ବିଶ୍ୱାସରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ମୋତେ ପ୍ରେମ କରି ମୋ’ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଜୀବନଯାପନ କରୁ ବୋଲି କହିବାରୁ (ଗାଲାତୀ ୨:୨୦) । ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି ତାଠାରୁ ଉଶା ସେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । ସେ ଯେପରି ପବିତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ସେପରି ପବିତ୍ର ରହୁ । (୧ମ ପିତର ୧:୧୫) କିନ୍ତୁ ଶୟତାନ,

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅବଲବଦଳ କରିବାରେ ଲାଗିରହେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏବଂ ପାପ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାସର ଓ ଶୟତାନର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଦୀ ।

“ଯାଅ.....ମାତ୍ର ବହୁତୁରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ” : ମୋଶା, ପାରୋଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ନହେବାରୁ, ପାରୋ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଲେ । “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଯାଇ ଆପଣା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କର, ମାତ୍ର ବହୁ ତୁରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ, ପୁଣି ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।” (ଯାତ୍ରା ୮:୨୮) ଏତଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଘଟିଲେ ମିସର ଦେଶକୁ ଫେରି ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ସହଜ । ପ୍ରକୃତରେ ଇଶ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରେ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବା ସମୟରେ ପୁନର୍ବାର ମିସର ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । (ଯାତ୍ରା ୧୪:୧୨, ଗଣନା ୧୪:୩) କିନ୍ତୁ ମୋଶା ସେ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ । କାରଣ ମିସରରର ଦୁଷ୍ଟଚକ୍ଷୁର ଇଶ୍ରାଏଲକୁ ତୁର କିଣାନ ଦେଶକୁ ନେଇ ଯିବାକୁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତ ସମୁଦ୍ର ପାର କରାଇ ବନ୍ଦୀତ୍ବରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଇଶ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟଦେଇ ଗମନ କରି ମୋଶାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇଥିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେଉ । (ରୋମୀୟ ୬-୩-୪, ୧୮) । ରକ୍ତ ସମୁଦ୍ର ଇଶ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସୀମା ବୋଲି ପାରୋ ଜ୍ଞାତ ଥିବାରୁ, ଇଶ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ତୁରକୁ ପଠାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥିଲେ । ସେହିପରି ଶୟତାନ ଜାଣେ, ବାପୁସ୍ଥ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦାସତ୍ବ ଓ ମୁକ୍ତର ସୀମା “ବାପୁସ୍ଥ” ଅଟେ । ବାପୁସ୍ଥ, ପାପ ଓ ଧାର୍ମିକତା, ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଜଗତ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଶୟତାନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରାଚୀର । (ମାର୍କ ୧୬:୧୫-୧୬, ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮, ୮:୧୨, ୮:୩୫-୩୯, ୨୨:୧୬, ରୋମ ୬:୧-୬, ୧ମ ପିତର ୩:୨୧) ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୟତାନ ପକ୍ଷରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଶୟତାନ ପ୍ରତିରୋଧ କରିନପାରେ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚାକିରୀ, ପରିବାର ଏପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗମ୍ୟ ସାଧନ କରିବାରେ ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଶୟତାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହେ, “ଯାଅ, କିନ୍ତୁ ବହୁତୁର ନୁହେଁ ।

“ଯାଅ.....କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଙ୍କୁ ଘେନି ନଯାଅ”

ପାରୋଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯାତ୍ରା ୧୦:୮-୧୧ ପଦରେ ଲେଖାଯାଏ
 “.....ଯାଅ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସର ଛାଡ଼ି ଦେବା କର, ମାତ୍ର କିଏ କିଏ ଯିବ ? ତହିଁରେ

ମୋଶା କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଳକ ଓ ବୃଦ୍ଧ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଯିବୁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଙ୍କୁ ପୁଣି ଗୋମେଷାଦି ପଲ ମଧ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ ଘେନି ଯିବୁ । ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉତ୍ସବ କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେଉ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେ ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବୁ, ସାବଧାନ, ଅମଙ୍ଗଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଅଛି । ଏପରି ହେବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ପୁରୁଷ ଅଛ, ଯାଅ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କର, କାରଣ ଏହି ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚାହଁ । ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଘେନି ନୟାର ମିସରରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ, ଇଶ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ଫାରୋଙ୍କ ମୁଠିରେ ରହିବେ ବୋଲି ଫାରୋଙ୍କ ଯୋଜନା ଥିଲା । ଇଶ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ମିସର ଦେଶକୁ ଫେରିଆସିବା ସମ୍ଭବପର ହେବ ବୋଲି ଫାରୋଙ୍କ ମନୋଭାବ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ମଧ୍ୟ ମୋଶା ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ । ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଛୋଟ ଛୋଟ ବାଳକବାଳିକା ଧାର୍ମିକ ପିତାମାତାଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ପାଳିତ ହେବା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ଯେପରିକି ପିତାମାତାମାନେ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ।

ଶୟତାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହେ, କୋମଳ ବାଳକବାଳିକାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମୟ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଦିଅ । ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଅ । ଧର୍ମ ରୀତି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ ନକର । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, “ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଯୌବନ କାଳରେ ଆପଣା ସଞ୍ଚିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର, ଯେହେତୁ ଦୁଃସମୟ ଆସୁଅଛି, ଯେଉଁସବୁ ବର୍ଷରେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ଏସବୁରେ ମୋହର କିଛି ସୁଖ ନାହିଁ, ସେହିସବୁ ବର୍ଷ ସନ୍ନିକଟ ହେଉଅଛି । ବାଳକବାଳିକାମାନେ କୋମଳ ବୟସରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶିକ୍ଷା, ସେମାନଙ୍କ ଚରିତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ଓ ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟତା କୋମଳ ବୟସରୁ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୁଏ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ପଛରେ ନଛାଡ଼ୁ । ଜୀବନର ପ୍ରାରମ୍ଭ ବେଳାରୁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତି ଭୟ, ଜ୍ଞାନ, ଭକ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜୀବନ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ।

- Clem Thurman

COUNTING THE COST

Luke 14:25-33

INTRODUCTION :

1. Some enter the Christian life blindly.
2. They do not stop and consider what it will cost them.
3. Need to consider two things :
 - a. What it will take.
 - b. What it will bring.
4. There must be determination to live the Christian life.

DISCUSSION :

I. Salvation

1. It is free.
2. But it costs much.

II. What Salvation Cost Others

1. Cost God His Son.
2. Cost Christ his life.
3. Cost the Apostles much.

III. What Salvation may cost us

1. Changing our way of life.
2. Giving up the religion of man.
3. Family.
4. Job.
5. Presecution.

IV. Should Count the Cost.

1. Buying in the bazaars.
2. Buying land.
3. Building a house.
4. Price to be a Christian.

V. Paying the Price.

1. Leave all to follow Christ. (Luke 9:23).
2. Obedience. (James 1:22).
3. Becoming a living sacrifice. (Romans 12:1,2).
4. Being faithful unto death. (Revelation 2:10).

VI. Reward of Salvation.

1. Remission of Sins.
2. Gift of the Holy Spirit.
3. Spiritual blessings.
4. Peace.
5. Hope.

CONCLUSION :

1. Better not to begin than to start and quit.
2. A great decision to make.

- J.C. Choate

From:

SATYA VANI
P.O. BOX 80,
KAKINADA - 533 001

Printed Book Only

To

(For Private Circulation Only)